

מ"ת 30685/12/15 - מדינת ישראל נגד חברת "גז גל", גד ואנונו, פנחס בן דיין

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 30685-12-15 מדינת ישראל נ' ואנונו ואח'
בפני: כב' השופטת אורית חדד

המבקשת: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תמר מצליח

נגד
המשיבים: 1. חברת "גז גל"
2. גד ואנונו
3. פנחס בן דיין
ע"י ב"כ עו"ד ניר גורן

החלטה בעניינו של משיב 3

- נגד המשיבים 2 ו-3 שהינם מנהל המשיבה 1 ועובד שלה, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים ובצידה הוצעה חלופת מעצר שעיקרה מעצר בית מלא והרחקה של השניים מעיסוקם בתחום הגז. המשיבה 1 הינה תאגיד אשר עיסוקו באספקת גפ"מ והינו בעל רישיון לאספקת גז ולהפעלת מחסן ומתקן מילוי גפ"מ המצוי ברמת חובב (להלן: "החברה").
- כתב האישום המתוקן מייחס למשיבים עבירות על חוקי הגז החלים במדינת ישראל כשבעניינם של המשיבים 1 ו-2 שלושה אישומים ובעניינו של משיב 3 שני אישומים.
- האישומים הנוגעים למשיב 3 מתייחסים לאירועים מיום 7.9.15 ומיום 17.9.15. במועדים האמורים נשלח סוכן משטרת י של היחידה הארצית לפשיעה כלכלית, להב 433 למקום עבודתו של המשיב 3 בנסיבות המפורטות בכתב האישום וזה מסר לידי הסוכן מיכלי גפ"מ מלאים תוך שהוא מסייע להעמיסם על רכב קנגו עימו הגיע הסוכן ומניח אותם לכאורה בעודם שכובים. על פי המבואר בכתב האישום, משיב 3 פעל שלא כדיון וזאת במספר היבטים: עת סיפק לסוכן את המכלים מבלי שהוצג מצד הסוכן אישור המנהל כנדרש על פי דין, עת מילא עבור הסוכן מכלי גפ"מ שיש עליהם סימון של ספק אחר ושיווק אותם, עת הניח את המיכלים בתא המטען של רכב הקנגו במצב שכיבה, עת סיפק את מיכלי הגז

עמוד 1

בחושבו שרכב הקנגו אינו מיועד להובלת מכלי גפ"מ ואינו מורשה לכך.

המבקשת נסמכת על עבירות של **שימוש פחזני באש או בחומר דליק בצוותא**, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977; **מילוי הובלה או מכירה בצוותא**, עבירה לפי סעיף 3 בצירוף סעיף 8 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון ומילוי מיכלי גז), תשנ"א-1991, בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 **ומכירה על ידי ספק**, עבירה לפי סעיף 4 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הבטחת ההספקה של גפ"מ), התשמ"ט-1989, בצירוף סעיף 25(ב) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989.

4. על פי החלטה מיום 21.12.15 הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב 2 בתנאים שעיקרם יכולתו להמשיך ולעבוד בליווי מי מהערבים שהוצעו, תוך הגבלת עיסוקו בעניינים הקשורים לאספקת גז ואיסור ממתן כל הוראה בלתי חוקית בנוגע לאספקת הגז. לצד אלו חויב המשיב 2 במתן ערבויות ובטחונות כמפורט בהחלטה.

5. אשר למשיב 3, הרי שביום 20.12.15 קבע בית המשפט כי קיימת מסוכנות מסוימת אך זו אינה מחייבת מעצר בית מלא. בית המשפט הורה על מעצר בית בשעות היום עד להצגתם של ערבים. בהמשך ובעקבות הסכמת הצדדים שוחרר המשיב ממעצר הבית החל מיום 24.12.15, כך עד לקיומו של הדיון שנקבע ליום 27.12.15 בו יקבע המשך התנאים.

6. דיון כאמור התקיים בפני מותב זה ביום 27.12.15 ובראשיתו הודיעו ב"כ הצדדים על הסכמה לפיה המשיב ישוחרר בתנאי שלא יעבוד בעבודות הקשורות לגז, אולם מחלוקת נותרה נוכח דרישת המבקשת כי המשיב יהא נתון בפיקוח צמוד.

ב"כ המבקשת מבססת את עמדתה על שיקולי בטחון הציבור למעשה בשים לב למציאות העולה מכתב האישום בדבר פועלו של המשיב 3 בניגוד להוראות הדין. לשיטתה למעשה, התשתית הראייתית אינה עולה בקנה אחד עם טענות המשיב לתום ליבו, שכן הלה היה מודע לאותם פעולות ומחדלים אסורים. כן ציינה כי אין מקום לנסיון להמעיט מחלקו משנמצא כי הלה מנהל בפועל את מתקן החברה ברמת חובב, המשמש גם למילוי גז.

ב"כ המשיב 3 טוען מאידך כי המשיב 3 פעל בתום לב וכי כישלונו הינו נקודתי ונעוץ בהפללה יזומה. לשיטתו, הסוכן בו עסקינן הינו דמות מוכרת מתחום הגז ואין המשיב מחויב לבדוק באיזה אופן מוביל הלה את המיכלים ברכבו. המשיב 3 מכל מקום, נמנה על הדרג הנמוך של מקבלי ההחלטות בחברה, עסקינן בעובד שכיר שאין לו כל אינטרס כלכלי או אחר להפר את הוראות הדין לצורכי העבודה ומשכך אין מקום לחשוש ולהחמיר עימו. יש לאפשר לו לפיכך לחזור לעבודתו וליווי בכל עת אינו סביר בהינתן מיקום עבודתו (ברמת חובב).

לחילופין ועל מנת שלא תקופח פרנסתו - ביקש המשיב 3 כי יתאפשר לו לעסוק בפעילות מינהלית בלבד במקום עבודתו ללא כל מגע עם גז. כן הפנה לפסיקה רלבנטית.

7. **ראשית, לשאלת קיומן של ראיות לכאורה:** לאחר בחינת התשתית הראייתית הנתונה ופרטי המעשים והמחדלים המיוחסים למשיב 3 ע"פ כתב האישום המתוקן, סבורה אני כי תשתית זו מספקת בהחלט על מנת לבסס קיומן של ראיות לכאורה לביצוע המיוחס למשיב 3.

הואיל והמשיב 3 לא השיג למעשה על קיומן של ראיות לכאורה, למעט הסתייגויות קלות, לא אפרט את התשתית הראייתית הקיימת ואסתפק בציון כללי של חלקי תשתית זו: הודעות הסוכן, צילומי וידאו והקלטות שמע, חוות דעת מומחה שייעודה המחשת הסיכון הטמון באי הקפדה על נהלי הבטיחות ועדותו של עובד המעידה על קבלתן של הוראות מהמשיבים 2, 3.

המשיב עצמו אינו מתכחש לאותן עסקאות עם הסוכן ואינו מתיימר לטעון כי הלה הציג בפניו אישור המנהל כנדרש או כי הרכב עימו הגיע הינו רכב אחר מזה הנטען. צילומי הרכב ממחישים את "השכבת" המיכלים במנח אופקי ואת טיבו של רכב זה ואף בזאת מודה לכאורה המשיב 3 בסופו של דבר (עמ' 8 רישא להודעתו, עמ' 9 שורות 268-271).

8. **שנית, בהתייחס לעילת המעצר:** יש להקדים ולהגדיר כי עניין לנו בעילת המסוכנות אשר אין ספק כי רלוונטית הינה, בשים לב לסכנות הטמונות באי הקפדה על כללי הבטיחות הקבועים בדין ואשר מטרתם לוודא הגנה על שלום הציבור ומניעת אסונות שיכול ויתרחשו עקב עיסוק בגז. בענין זה מפנה המבקשת לציטוט דברי בית המשפט קמא בהליך הערעור שנדון בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 44618-04-15 **מוחמד ג'בור ואח' נ' מד"י** (21.10.15): **"התופעה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לחמורה והמחיר המשולם בגינה היה בחיי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים... שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת ערך החיים"**.

9. על בית המשפט לבחון לפיכך מהם התנאים הראויים שיתנו מענה הולם לעילת המסוכנות כפי משקלה ובהינתן מקורה המוגדר לעיל וזאת תוך ביצוע האיזונים הרלוונטיים בין שלום הציבור ובטחונו לבין עניינו של המשיב אף בחירותו התעסוקתית ובשמירת מקור פרנסתו.

אין ספק כי המיטב מבחינת שלום הציבור ובטחונו הינו הרחקת המשיב 3 מכל עיסוק בגז ומכל מתקן שעיסוקו בכך תוך השגחה מתמדת על צעדיו וקביעת בטחונו ראויים.

עם זאת, יש לזכור כי זהו מקור פרנסתו של המשיב מזה כ - 13 שנה לטענתו וכי היבט זה אף הוא בבחינת שיקול רלבנטי בהינתן משך הזמן הצפוי עד גמר משפטו של נאשם (ראה בש"פ 2857/06 **ממן נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 11.4.2006); בש"פ 1393/07 **אלחנטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 26.02.2007)).

אציין כי ב"כ המשיב 3 הפנה את בית המשפט לאחר הדיון להחלטה שניתנה ביום 29.12.15 בהסכמת המדינה בהליך אחר בו נדון ענין דומה (30200-12-15). שם הסכימה המדינה לביטול מעצר הבית תוך הרחקת הנאשם ממתקן הגז וחיובו בהפקדה כספית ובערבות צדדי ג'.

10. במקרה דנן וע"פ התשתית הראייתית הנתונה, המשיב 3 אמנם אינו נמנה על בכירי החברה, אולם דווקא תפקידו שלו כמי שמופקד, לכאורה על מילוי בלוני הגז במתקן המצוי ברמת חובב (כאמור בהודעתו בעמ' 2) וכמי שהיה אחראי בפועל על מתקן זה ואף הדריך עובד אחר (כאמור בעדותו בעמ' 7), יש בו כדי ליצוק תוכן ממשי לעילת המסוכנות הכרוכה בעיסוקו של המשיב במילוי מיכלי גז.

לאמור משנה תוקף עת מחקירת המשיב 3 עולה חזרה שוב ושוב על שתי טענות: האחת, כי הוא עובד אך על פי הוראות הממונים עליו (יורם או גדי לדבריו) וכי אין הוא יודע כלל איזה רכב הינו מורשה להובלת מיכלי גז ואיזה לא. לדבריו: **"זה לא מתפקידי"** (עמ' 6 להודעה).

יצוין כי קודם לכן (בעמ' 4 להודעתו) ידע המשיב לומר על משאיות אחרות שהגיעו למילוי גז כי לגבי אלו **"רואים שאלו משאיות של הובלת גז"**.

מציאות זו עת עסקינן במי שעובד זמן נכבד בתחום, יש בה כדי לעורר תמיהה, הרתעה וחששות, שהרי אין סביר הדבר כי עובד כזה המעיד על עצמו למעשה כי אינו בקיא בדיני הבטיחות הקפדניים וכי הוא עושה כעשותו באופן שיטתי ככל שמורים לו לעשות (אף אם אסור הדבר וראה למשל הצהרתו בעמ' 5 שורה 139 בדבר העמסת בלוני ברכב פרטי)), ימשיך בעיסוקו ללא מגבלה ופיקוח ובבחינת לא קרה דבר.

לא לחינם נקבעו נהלי בטיחות קפדניים בתחום הגז ואין מקום לגישה רשלנית שבצידה אופטימיות בלתי מבוססת כי דבר לא יקרה, כי "יהיה בסדר" כלשון העם.

נראה כי אף המשיב 3 עצמו בסיום חקירתו מצא צורך לציין הבנתו לפיה אופן העמסת המיכלים הנחזה מהסרטונים שהוצגו בפניו מסוכן הינו ובלתי חוקי תוך שהצהיר כי אין בכוונתו לחזור לעשות כן ולהסתבך ובלשונו: **"מה יוצא לי מזה"**. המשיב 3 אף הצהיר כי יש בכוונתו לחזור וללמוד את הנהלים ויש לקוות שכך אכן יעשה (עמ' 10 סיפא - 11).

11. מכל מקום, במצב הדברים המתואר לעיל, עת נראה כי המשיב 3 אף אם פניו לעשייה לגיטימית, אינו מוכן לכך עדיין, באין הוא בקיא בנהלי הבטיחות, הרי שאין מקום לאפשר החזרתו לעיסוק הישיר במילוי מיכלי גז לעת הזו.

אציין כי בינתיים הוגשה אף בקשה לסגירת מתקן החברה בצו שיפוטי וזו תלויה ועומדת.

12. עם זאת, בכל הנוגע לסיכויי הפרתה של הוראה האוסרת עיסוקו כאמור, הרי שסבורה אני כי יש ממש בדברי ב"כ המשיב 3. משיב זה אינו עצמאי ונראה לכאורה כי ההזדמנות לעסוק במילוי גז מסתכמת בעבודתו בחברה במתקן ברמת חובב. לא ידוע על מציאות קודמת בה התרו במשיב 3 גורמי החוק בהקשר דכאן ויש מקום להניח כי הליך זה ומעצרו בראשיתו מהווים משום גורם מרתיע עבור המשיב. (למשיב אמנם רישום פלילי, אך אינו רצוף ומרובה והינו בתחומים אחרים). אי לכך, נראה כי אין הכרח בליווי אישי וצמוד של המשיב 3 על מנת לוודא כי לא יעסוק במילוי הגז וביטחונות כספיים הולמים דיים בהקשר זה.

הואיל ומשרדי החברה מצויים בבית דגן, מקום המרוחק ממתקן מילוי הגז ברמת חובב ואשר בו, ע"פ המבואר, אין עוסקים במילוי מיכלי גז ונוכח עניינו הלגיטימי כאמור של המשיב 3 להוסיף ולהתפרנס, נראה כי הבקשה לאפשר לו עיסוק בעבודות מנהליות בלבד במסגרת החברה, הינה מידתית ויש בה כדי לאזן כראוי עם בטחון הציבור.

אפשרות זו אף עולה בקנה אחד עם המגמה הנחזית מהחלטות אליהן הופנה בית המשפט, חלקן נוגעות לבעלי העסק (עמ"ת 24598-08-11 בענין **אחמד עבד אל רחמאן** (18.8.11); מ"ת 30079-12-15 בענין **אבו דיאב** (18.12.15); מ"ת 30200-12-15 בענין **בית הלחמי** (29.12.15)).

13. הנני קובעת לפיכך כי עד תום ההליכים וכל עוד ידיעותיו והקפדתו של המשיב 3 על נהלי הבטיחות אינם מוכחים, תנאי שחרורו ימנו את אלו:

א. נאסר בזאת על המשיב לעסוק בכל דרך באספקת גז, לרבות מילוי מיכלי גז, העמסתם, הובלתם ותחזוקתם או מתן הוראות בעניינים אלו.

ב. נאסר בזאת על המשיב להתקרב למתקן החברה ברמת חובב.

אין באמור כדי למנוע מהמשיב ביצוע עבודות מנהליות עבור החברה במקום אחר ובלבד שתומצא על כך הצהרה כתובה מטעם החברה.

ג. על המשיב 3 לדווח מיידית, ככל שמופסקת עבודתו בחברה או שמוסיף הוא עליה.

ד. המשיב 3 יפקיד סך של 12,000 שקלים תוך 7 ימים.

ה. תחתם ע"י המשיב 3 התחייבות עצמית בסך של 20,000 שקלים תוך 7 ימים.

זכות ערר נתונה כחוק והחלטה זו תישלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ו, 29 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה